31/05/2020

Η ενότητα της Εκκλησίας

/ Γνώμες

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμωνος

Η περικοπή που διαβάζεται σήμερα, Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α’ Οικουμενικής Συνόδου, αποτελεί μέρος της «Αρχιερατικής προσευχής» του Κυρίου, της προσευχής δηλαδή που απηύθυνε ο Χριστός προς τον Θεό Πατέρα λίγο πριν από το πάθος Του. Σ’ αυτή την προσευχή ο Μέγας Αρχιερέας Ιησούς Χριστός έχει συγκεντρωμένο το ενδιαφέρον του στο έργο που άρχισε μέσα στον κόσμο και που θα συνεχίσουν οι μαθητές του. Γι’ αυτό ακριβώς το έργο που δεν είναι άλλο παρά η Εκκλησία, παρακαλεί τον Θεό Πατέρα.

Οι μαθητές του που είναι οι πρώτοι ηγέτες της Εκκλησίας δεν προέρχονται απ’ αυτόν τον κόσμο αλλ’ από τον Θεό «Σοι ήσαν και εμοί αυτούς δέδωκας». Ζουν

όμως και δρουν μέσα στον κόσμο, ο οποίος έχει σαν χαρακτηριστικά του την αμαρτία, τη φθορά, την διάσπαση. Γι’ αυτό και ο Αρχηγός της Εκκλησίας, τώρα που πλησιάζει η ώρα της «δόξας» του – και η δόξα αυτή είναι ο σταυρός και συνάμα η ανάσταση και η επιστροφή στον Θεό Πατέρα- παρακαλεί ιδιαίτερα: «Πάτερ άγιε, τήρησον αυτούς εν τω ονόματί σου, ίνα ώσιν εν καθώς ημείς».

Η ενότητα της Εκκλησίας βρίσκεται στο επίκεντρο των σκέψεων και της προσευχής του Κυρίου, ενότητα κατά το πρότυπο της ενότητας της Αγίας Τριάδος. Εάν η διάσπαση και το κομμάτιασμα του κόσμου σε αλληλομισούμενες ομάδες είναι το αποτέλεσμα της αμαρτίας, δηλαδή της απομακρύνσεως από τον Θεό, η ενότητα της Εκκλησίας αποτελεί απόδειξη της θείας καταγωγής και προελεύσεώς της. Μόνο ο Θεός μπορεί να συνάξει τα «διηρημένα»· μόνο ο Χριστός μπορεί να κάνει «τα αμφότερα εν», μόνο το Άγιο Πνεύμα είναι η ενοποιός αρχή και η συνεκτική δύναμη των ανθρώπων, είναι αυτό που, κατά τον υμνογράφο, «όλον συγκροτεί τον θεσμόν της εκκλησίας». Ο Τριαδικός Θεός, με άλλα λόγια, είναι ο εγγυητής και το θεμέλιό της «μίας, άγιας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας».

Εφόσον όμως η Εκκλησία ζει μέσα στον κόσμο, ο κίνδυνος της διαιρέσεως υπάρχει πάντοτε, κίνδυνος που οφείλεται στον πειρασμό του συμβιβασμού των χριστιανών με τις δυνάμεις αυτού του κόσμου. Όταν όμως ο καθένας μας αποβλέπει στη «δόξα» προς την οποία απέβλεπε και ο Χριστός, δηλαδή στην οδό του πάθους και της θυσίας για τον αδελφό, όταν είναι συνδεδεμένος με την κεφαλή του σώματος, τον Χριστό, και με τους πιστούς που είναι τα άλλα μέλη του σώματος, σύμφωνα με την εικόνα που συνηθίζει να χρησιμοποιεί για την Εκκλησία ο Απόστολος Παύλος, τότε η «ζωή η αιώνιος» για την οποία γίνεται λόγος στην Αρχιερατική Προσευχή του Χριστού αρχίζει ήδη από τώρα και η χαρά των πιστών είναι πεπληρωμένη.